

— Нищо, отговори Графинята, защото когато желаеме да дадемъ даръ нѣкому си, треба да избираме онова което да може да го ползува; зелената ти дреха съ малкитѣ цвѣта прилича по добръ на младата градинарка. »

» Идете сега, любезны чада, каза Графинята съ кротость, като влизаше съ Амалія во стаята гдѣто ся намираще Марія; потрудете ся штоо цвѣтата тія да ся продължатъ весели до утрѣ. Имаме днесъ призовани на обѣдъ и панерчето ще представлява най доброто украшеніе на трепезата. Любезная ми Марію, уставамъ подъ гръжата на Амалія приличното ти възнагражденіе. »

Амалія побърза да заведе Марію у стаята ся и заповѣда на горничната си да ѝ донесе дрехътъ. Ерриета (така ся зовеше горничната) приближи ся съ учудваніе и рече: » тая ли дреха ще си убличещъ днеска Госпожо? — » Не, повтори Амалія, ще ѣж дамъ на Марія, »

— » Ще дадете таяж дрехъ! извика Ерриета, Госпожата знай ли? — Принеси ми дрехътъ, отговори важно Амалія, а другото не е твоя работа,

Ерриета ся обърна за да скрие гнѣвътаъ си; негодованіе-то ѝ ся изображаваше на лицето ѝ, и като отвори съ ярость одеждохранителницатаж прибирка всичкитѣ дрехи за да намбри искаемъжъ. » Ахъ да можа да ги изскъсамъ всички-тъ! извика: проклѣтата градинарка злоупотребя расположеніето на Госпожицата ми и дойде тука